

Sygn. akt I C 21/22 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Brzozowie I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący - Sędzia PSR Daniel Radwański

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 kwietnia 2023 r. w B.;

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.;

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.;

o zapłatę kwoty 13.617,45 zł;

I. **zasądza** od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 2560,73 (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt 73/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 lipca 2021r. do dnia zapłaty;

II. **oddala** powództwo w pozostałym zakresie;

III. **zasądza** od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2786,84 (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt sześć 84/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sędzia PSR Daniel Radwański

Sygn. akt I C 21/22 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6.04.2023r.

Pozwem z dnia 3 lutego 2022r. powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W. kwoty 13.617,45 zł tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną z dnia 1 lipca 2021r., która powstała w majątku J. S. w związku z kolizją jego samochodu marki B. z samochodem kierowanym przez sprawcę, który ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Powód podniósł, że pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 4634,06 zł, która była zaniżona o kwotę 13267,45 zł, której zasądzenia od pozwanego domaga się powód. W uzasadnieniu powód podniósł, że do wyliczenia wysokości szkody powinny zostać uwzględnione części OEM, gdyż zagwarantuje to naprawę samochodu przy użyciu tych samych części, które były pierwotnie zamontowane.

Roszczenie o odszkodowanie nabył powód od poszkodowanego w wyniku umowy cesji z dnia 20.12.2021r.

Ponadto powód poniósł wydatek w wysokości 350 zł na opinię rzeczoznawcy, w celu wyliczenia prawidłowej wysokości szkody i w pozwie domagał się zasądzenia na jego rzecz także tej kwoty.

Pozew: k.3 -5.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości zarzucając, że ustalił i wypłacił powodowi kwotę odszkodowania, stanowiącą pełne naprawienie szkody. W uzasadnieniu podniósł, że ustalił odszkodowanie przy przyjęciu za uzasadnioną naprawę pojazdu metodą panelową, która pozwala na pozostawienie oryginalnego poszycia blachy

nadwozia pojazdu. Pozwany zarzucił, że przedstawione przez powoda wyliczenie kosztów naprawy ma charakter wyłącznie hipotetyczny, gdyż powód nie wykazał, czy samochód został naprawiony, a jeżeli tak, to w jaki sposób, a tylko dokonanie faktycznej naprawy i poniesione przy tym koszty są równoznaczne z pojęciem szkody. Ponadto pozwany informował poszkodowanego o możliwości naprawy samochodu w sieci warsztatów współpracujących z pozwanym, co w prosty sposób pozwoliłoby zminimalizować wysokość szkody. W takim warsztacie możliwa była naprawa za kwotę 4634,06 zł.

Pozwany zarzucił też, że koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy nie jest normalnym następstwem szkody, a zlecenie wykonania wyceny zmierzały do wyliczenia szkody celem dochodzenia jej przed sądem. Powód jest bowiem profesjonalnym podmiotem, który w ramach działalności gospodarczej wycenia i nabywa roszczenia o naprawie szkody.

Odpowiedź na pozew k.38-45.

Między stronami bezsporna była odpowiedzialność pozwanego za szkodę powstałą w majątku poszkodowanego w związku z kolizją z dnia 1 lipca 2021r. i fakt nabycia roszczenia przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji z dnia 1 lipca 2021r. w samochodzie osobowym marki B. (...) z 2008r. nr rej. (...) uszkodzeniu uległy: okładzina zderzaka tylnego - głębokie zarysowania, ściana boczna strony lewej – zarysowania i odkształcenia bez rozwarstwienia struktury i krata odpowietrznika. Uzasadnionym technologicznie sposobem naprawy uszkodzenia jest naprawa panelowa, bez ingerencji w konstrukcję nośną pojazdu, pozwalająca na zachowanie najwyższej jakości elementów fabrycznie zamontowanych. Koszt takiej naprawy przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 100 zł i oryginalnych części z logo producenta wyniósł 7194,79 zł brutto, w tym części 893,41 zł.

Koszt naprawy samochodu przy przyjęciu metody naprawy polegającej na wymianie ściany bocznej strony lewej wyniósłby 16684,86 zł, w tym koszt zakupu części 9081,72 zł.

Dowód: opinia biegłego S. G. k.103-113, k.132-140.

Pozwany przyznał poszkodowanemu J. S. odszkodowanie w kwocie 4634,06 zł, o czym poinformował go pismem z dnia 7 lipca 2021r. Pojazd poszkodowanego został naprawiony za cenę 2500 zł. Naprawa polegała na szpachlowaniu i malowaniu poszycia. Warsztat naprawczy nie należał do sieci ASO. Następnie poszkodowany sprzedał samochód, ale cena sprzedaży była niższa o ok. 5000 zł od rynkowej ze względu na przeprowadzoną naprawę.

Dowód: zeznania świadków J. S. (k.68), K. S. (k.92).

Stan faktyczny w zakresie przebiegu likwidacji szkody oraz cesji wierzytelności o naprawienie szkody Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków J. S. i K. S., które nie były przez strony kwestionowane oraz znajdowały potwierdzenie w dokumentach dotyczących likwidacji szkody.

Wysokość uzasadnionych kosztów naprawy samochodu Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego S. G.. Biegły przekonująco, w oparciu o kalkulacje kosztów napraw z zastosowaniem dwóch metod naprawy, wskazał na uzasadniony technologicznie zakres i koszt naprawy uszkodzonego pojazdu. Opinia była kategoryczna, fachowa i zgodna z doświadczeniem życiowym. Biegły w odpowiedzi na zarzuty powoda kategorycznie wskazał na nieuzasadnione przyjęcie w pozwie metody naprawy poprzez wymianę elementów poszycia i podtrzymał swoją pierwotną opinię. Biegły podtrzymał także opinię w zakresie, w którym zarzuty podniósł pozwany, tj. możliwości wykonania naprawy tańszej w wyniku udzielenia rabatów na części zamienne i materiały lakiernicze. Biegły słusznie wskazał, że wskazywane przez pozwanego rabaty nie były możliwe do uzyskania na wolnym rynku. Wnioski biegłego w tym zakresie Sąd uznał za uzasadnione i przyjął, w oparciu o doświadczenie życiowe, że uzyskanie rabatu np. na

lakier wysokości 40% oraz części w wysokości 12% jest niemożliwe na wolnym rynku, a tylko takie warunki naprawy należy brać za podstawę ustalenia wysokości szkody.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda było w części uzasadnione i znajdowało podstawę prawną w art. 822 §1 kc, który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Sprawca szkody ubezpieczony był w zakładzie ubezpieczeń prowadzonym przez pozwanego, a jego odpowiedzialność za szkodę wynikała z art. 415 kc. Zgodnie z art. 361 §1 kpc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a zgodnie z §2 naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Na podstawie opinii biegłego S. G. Sąd ustalił, że w wyniku kolizji pojazd poszkodowanego uległ uszkodzeniom, których fachowa naprawa wymagałaby poniesienia kosztów w wysokości 7194,79 zł, w tym 893,41 zł na zakup oryginalnych części z logo producenta. Biegły w opinii za prawidłowe uznał zastosowanie naprawy pojazdu metodą panelową, która pozwoliłaby na zachowanie oryginalnych części blacharskich samochodu. Sąd stwierdził, że tylko taka naprawa był technologicznie i ekonomicznie uzasadniona. Biegły opisał, że użycie specjalistycznych urządzeń służących do wyciągania elementów poszycia, przy niedużych jego odkształceniach, pozwoliłoby na naprawę pojazdu zgodną z technologią naprawy, z użyciem niedużych ilości szpachli. Poza tym Sąd ocenił, że naprawa niewielkich uszkodzeń pojazdu za cenę wskazaną przez biegłego, przy wartości samochodu między 35-40 tys złotych, była ekonomicznie uzasadniona, w przeciwieństwie do naprawy poprzez wymianę części poszycia pojazdu, której koszt wyniósłby ok. 1/3 wartości samochodu.

Wyliczenie kosztów naprawy przez biegłego miało charakter hipotetyczny, lecz wbrew zarzutom pozwanego, tak właśnie ustalone koszty naprawy stanowią zwykle podstawę ustalenia odszkodowania. Art. 363 §1 kc stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Zatem przepis ten, nie uzależnia ustalenia wysokości odszkodowania od faktycznego wykonania naprawy, gdyż poszkodowany może w ogóle nie naprawiać pojazdu, albo naprawić go w sposób niefachowy, który nie spełni wymogów technologicznych naprawy przewidzianych przez producenta i w konsekwencji nie doprowadzi do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. W niniejszej sprawie poszkodowany naprawił samochód za 2500 zł, ale naprawa spowodowała w ocenie użytkownika samochodu obniżenie ceny sprzedaży o ok. 5000 zł. Kwoty obniżenia wartości sprzedawanego pojazdu nie można brać za kategorię, gdyż ceny rynkowe pojazdów są mocno zróżnicowane, lecz z grubsza można przyjąć, że koszt naprawy pojazdu i obniżenie ceny jego sprzedaży dają łącznie ok. 7500 zł, co jest przybliżone do wartości szkody ustalonej przez biegłego tj. 7194,79 zł

Dlatego też mając na uwadze ustalenia faktyczne, pozwany powinien wypłacić na rzecz poszkodowanego kwotę 7194,79 zł. Skoro pozwany wypłacił 4634,06 zł, to powództwo o zapłatę kwoty 2560,73 zł było uzasadnione, a co do kwoty 10706,72 zł podlegało oddaleniu.

Oddaleniu w całości podlegało roszczenie o zapłatę kwoty 350 zł, gdyż trafnie zarzucał pozwany, że wydatek ten nie pozostawał w zwykłym związku ze szkodą i stanowił koszt działalności gospodarczej powoda, który koszt ten poniósł w celu podjęcia decyzji o nabyciu roszczenia od poszkodowanego.

Dlatego też, na podst. art. 822 §1 kc w z. z art. 415 kc, art. 361 §1 kc Sąd orzekł, jak w pkt. I i II wyroku. O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. III wyroku na podst. art. 100 kpc.

Sędzia PSR Daniel Radwański